

Sygn. akt IV U 82/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 czerwca 2016r. w S.

odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 17 grudnia 2015 r. Nr (...)

w sprawie J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu J. G. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku.

Sygn. akt IV U 82/16

UZASADNIENIE

Decyzją 17 grudnia 2015r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu J. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 11 grudnia 2015 r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. G. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony wskazał, że choroby u niego rozpoznane: choroba wieńcowa, wszczepiony stent, nadciśnienie tętnicze oraz zwyrodnienie kręgosłupa mają charakter przewlekły. Wskazał, iż podczas ruchu odczuwa ból oraz zadyszkę, co w znacznym stopniu utrudnia mu wykonywanie czynności życiowych i uniemożliwia wykonywanie jakiegokolwiek pracy (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 11 grudnia 2015 r., która nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów

faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca J. G. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 12 maja 2014 r. do 31 października 2015 r. na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 4 marca 2015 r. sygn. akt IV U 843/14 oraz wykonującej ten wyrok decyzji (...) Oddział w S. z dnia 21 kwietnia 2015 r. (odpis wyroku SO w Siedlcach z dnia 4 marca 2015 r. sygn. akt IV U 843/14 k. 38 akt organu rentowego i decyzja (...) Oddział w S. z dnia 21 kwietnia 2015 r. k. 51 akt organu rentowego).

W dniu 5 października 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 60 akt organu rentowego). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 23 października 2015 r. ustalił, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 31 października 2016 r. (k. 61 akt organu rentowego). Zastępca Głównego Lekarza Orzecznika Oddziału ZUS w S. dnia 5.11.2015 r. zgłosił do tego orzeczenia zarzut wadliwości (k. 30 akt lekarskich organu rentowego). Na skutek powyższego J. G. został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 11 grudnia 2015 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k. 64 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 17 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił J. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 65 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: ortopedy, neurologa i kardiologa w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznał u J. G. przewlekłą chorobę wieńcową (...) u pacjenta po przebytych (...) ściany przedniej leczonym P. (...) + DES w maju 2013 r. i po P. (...) + DES w lipcu 2013 r., nadciśnienie tętnicze z zajęciem serca, (...), otyłość, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa L-S z przewlekłym zespołem bólowym, bez zespołu korzeniowego i bez upośledzenia funkcji ruchowej. Biegli wskazali, iż ubezpieczony przebył w maju 2013 r. (...) ściany przedniej. W koronarografii stwierdzono cechy choroby wielonaczyniowej. J. wykonano P. z implantacją DES tętnicy odpowiedzialnej za zawał (...). Po dwóch miesiącach wykonano naprawę ciasno zwężonej (...) również z wszczepieniem DES. Pomimo przeprowadzonego leczenia zabiegowego, u ubezpieczonego utrzymuje się istotne obniżenie rezerwy wieńcowej, co zostało również potwierdzone podczas rehabilitacji leczniczej w ramach prewencji rentowej ZUS w S. w 2014 roku. Sugeruje to progresję zmian miażdżycowych w naczyniach wieńcowych, co przekłada się na konieczność odpoczynku po przejściu 100 m lub przejechaniu rowerem 400-500 m. Mało prawdopodobna jest poprawa kliniczna pozwalająca na odzyskanie pełnej zdolności do pracy biorąc pod uwagę wiek ubezpieczonego, jego wykształcenie oraz poziom kwalifikacji. Jednakże, zdaniem biegłych, wskazana jest ponowna ocena stanu zdrowia J. G. przed końcem 2016 r. po optymalizacji dalszego postępowania, w tym inwazyjnej diagnostyce naczyń wieńcowych. Mając na uwadze postawione rozpoznanie z powodów kardiologicznych biegli uznali, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy w okresie od 1 listopada 2015 r. do 31 grudnia 2016 r. (opinia k. 10).

Ubezpieczony z zawodu jest obuwnikiem i dotychczas wykonywał pracę w tym zawodzie (okoliczność bezsporna).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy J. G. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2015r., poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił

okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 tej ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało jedynie ustalenia, czy J. G. po 31 października 2015 r. jest nadal częściowo lub całkowicie niezdolny do pracy. Pozostałe przesłanki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymienione w art. 57 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie były sporne.

W złożonej opinii biegli lekarze sądowi: kardiolog, neurolog i ortopeda po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną ubezpieczonego i po przeprowadzeniu badania uznali, że J. G. jest nadal częściowo niezdolny do pracy od 1 listopada 2015 r. do 31 grudnia 2016 r. Przyczyną powyższego jest stopień zaawansowania schorzeń kardiologicznych (opinia biegłych k.10).

Strony w toku procesu nie kwestionowały opinii biegłych sądowych.

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona.

Dlatego też Sąd podzielił wnioski płynące z opinii i uznał ubezpieczonego za nadal częściowo niezdolnego do pracy do 31 grudnia 2016 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu J. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 listopada 2015 r. do 31 grudnia 2016 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.